

או ניסך.

יח) והנותן מזרעו למולך.

הלאו — מדכתיב (ויקרא יח) "ומזרעך לא תתן להעביר למולך". או מדכתיב (דברים יח י) "לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש". וכת — מדכתיב (ויקרא כ ב — ה) "איש איש מבני ישראל אשר יתן מזרעו למולך — מות יומת. ושמתי אני את פני באיש ההוא והכרתי אותו.

ושגגתו — שסבר להעביר אדם אחר והעביר את בנו.

יט) ובעל אוב [שעושה כישוף להעלות את המת שידבר משחיו]. ולפי רבי יוחנן בגמרא (דף ג:), כלול בזה גם ידעוני [כישוף שמכניס לתוך פיו עצם של חיה שנקראת "ידוע" והעצם מדברת מאליה], והתנא לא מנאו משום ששניהם נאמרו בלאו אחד, ונכללו יחד באותה כרת ואם שגג בשניהם מביא רק חטאת אחת. ולריש לקיש, התנא לא מנה ידעוני משום שאינו נחשב מעשה כלל, ואינו חייב חטאת אפילו אם עשאו בפני עצמו. כי אין חיוב חטאת על עבירה שאין בה מעשה.

והלאו דבעל אוב וידעוני — דכתיב (ויקרא

לאו דמברך ה' ילפינן מהא דכתיב (שמות כב כז) "אלהים לא תקלל". ועונש כרת נלמד מדכתיב (במדבר טו ל) "והנפש אשר תעשה ביד רמה את ה' הוא מגדף, ונכרתה".

ושגגתו — שסבר לברך שם בן שתי אותיות [שאינו חייב כרת עליו. [כמו שאמרו בסנהדרין דף נו.], וברך שם של ארבע אותיות.

יז) ועובד עבודה כוכבים.

הלאו — דכתיב (שמות לד יד) "לא תשתחוה לאל אחר". וכת — דכתיב (במדבר טו לא) "כי את דבר ה' בזה הכרת תכרת הנפש ההיא. ודרשינן בסנהדרין (דף צט.) שמדובר בעובד עבודה כוכבים, שמבזה את דבר ה' — שבני ישראל שמעו את הדיבור של "לא יהיה לך אלוהים אחרים על פני" מפי הגבורה.

[בכל סוגי עבודה זרה חייב על כל אחת מארבע העבודות: זביחה לעבודה זרה, הקטרה, ניסוך או השתחוויה לעבודה זרה. וכן חייב בכל עבודה זרה אם עבדה בעבודה המיוחדת לה, כגון הזורק אבן למרקוליס].

ושגגתו — כגון שסבר שרק זיבוח וקיטור אסור, ולא השתחואה או ניסוך, והשתחואה

בסוף המשנה נאמר על כל השנויים בה, "ועל לא הודע שלהן, אשם תלוי", אולם בספרי (במדבר קיב) דרשו מן הפסוק, שעבודת כוכבים יצאה מן הכלל, ואין חייבים עליה אשם תלוי, וכן נראה שפירשו הראב"ד ורבנו הלל בדברי הספרי, אולם הרשב"א (תשובה תקנג) פירש, שאין כוונת הספרי אלא למעט כהן משיח מאשם תלוי, עיי"ש ובחידושי רי"ז הלוי שם].

בכך, ולכן חייב משום עובד עבודה כוכבים. ואם כן, איך נוכל לפרש במשנתנו שהכונה היא לכך, והרי כבר נזכר במשנה עובד עבודה כוכבים. אלא בהכרח, ש"מגדף" במשנתנו הוא ודאי מברך את ה', וכל מחלוקת התנאים היא רק כיצד לפרש את הפסוק שנאמר בו מגדף. [והנה ממה שנזכר במשנתנו "עובד עבודה כוכבים" למדנו, שיש חיוב אשם תלוי בעבודת כוכבים, שהרי